

Mapa poètic de Begur

Una ruta literària pels carrers, els cafès i les cases que va freqüentar Joan Vinyoli reviu els estius que va passar el poeta a la vila empordanesa, entre 1954 i 1978

. Foto: ARXIU VINYOLI.

Cada primer d'agost, des de l'estiu de 1954, Joan Vinyoli preparava frisos les maletes i, amb la dona i els fills, agafava el tren que sortia a primera hora de la tarda des de l'estació de França fins a Flaçà, on pujaven a la Sarfa que els portava fins a Begur, la gran revelació de la maduresa, el descobriment de "la perillosa crida" del mar. Fins al 1978, cada mes d'agost repetiria el mateix ritual, com un estiuejant qualsevol, carregat de maletes i família, i amics amb qui compartir l'aperitiu i les excursions fins a Tamariu, Pals, Empúries, Cadaqués o Sant Pere de Rodes, amb la pell lluent de salabror i

enrogida pel sol, si no fos que a ell, el Vinyoli que a l'hivern encara treballava a jornada completa a les oficines de l'editorial Labor i havia aconseguit escàs reconeixement amb els seus primers llibres, se'l distingia perquè a determinada hora s'apartava de la colla i, assegut tot sol en una taula del bar Frigola, o a Can Garreta, o al Miramar, obria la seva inseparable carpeta de gomes i començava a gargotejar quartilles en blanc, poemes incipients que aviat serien les sarments d'El callat.

Vinyoli, que fins llavors solia estiuejar a Sant Fost de Campsentelles, al Vallès Oriental, estava en certa manera destinat a descobrir el paisatge de Begur, del qual la seva sogra, Maria Campamà, en cantava feia anys les excel·lències. No va ser, però, fins aquell 1954 que el descobriment va ser propici, quan els amics de Barcelona Joan Guarro i Carme Picart van decidir substituir l'estiueig a Tossa, cada vegada més concorreguda des que hi havia anat a rodar Ava Gardner, per una destinació més tranquil·la, i van arrossega-hi amb ells tota la colla. Els primers anys, fins a 1957, els Vinyoli van allotjar-se a Can Pallí, una casa d'indians amb planta baixa i dos pisos que tenia un saló carregat de retrats, coixins i porcellanes, tal com la descriu Pep Solà en la biografia del poeta, *La bastida dels somnis*; a partir de 1958, s'instal·laran a la casa de Campuig, la residència dels Guarro-Picart, prou espaiosa per llogar unes quantes habitacions als seus amics, i més endavant, amb el grup ja disgregant i els fills grans, farien estada a l'hotel de Begur.

Aperitiu i sardanesTots aquests llocs, la platja, els carrers, els cafès, les successives cases on es van hostatjar, però també el castell de Begur i l'ermita de Sant Ramon, des d'on el poeta estimava la vista clara de l'Empordà, han estat assenyalats i descrits en una guia literària que l'1 de juliol servirà per inaugurar la Ruta Poètica Vinyoli de Begur. Coordinat per l'Ajuntament del municipi i concebut per l'estudiosa Cristina Badosa, l'itinerari permet seguir les passes del poeta des del bar Tothora, al centre de la vila, que els amics rebatejarien familiarment com el Tot és Ara i Res, arran de l'aparició, el 1970, del llibre del mateix títol de Vinyoli, fins al mirador inaugurat el setembre del 2009 amb el seu nom, al capdamunt de la plaça Forgas, amb motiu del 25è aniversari de la seva mort. Pel camí, la ruta proposa aturades al Centre Artístic Begurenc, on Vinyoli i els seus passaven els vespres escoltant música o veient cinema, o al bar Frigola, on solia reunir-se després de la migdiada amb Joan Petit, Gabriel Ferrater, Eduard Valentí o Francesc Gomà, i ala plaça de la Vila, just al davant, on els diumenges rarament es perdia el ball de sardanes, que apreciava perquè li tornaven una certa aroma dels estiu d'infància de Santa Coloma de Farners.

Per a cada espai assenyalat, que el poeta descriu per carta als amics extasiat i feliç, la guia proposa la lectura d'algun text relacionat: 'El cremat', del llibre *A hores petites* (1981), davant la casa de Campuig, o 'Epíleg', de Tot

és ara i res, sota la porxada de Can Pallí, o 'Algú m'ha cridat', d'El callat (1956), al capdamunt de Sant Ramon, on Vinyoli es recollia al capvespre per admirar l'amplitud d'una panoràmica que abraçava des dels arrossars de Pals fins a cap Norfeu.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 27-06-2011 Pàgina 37

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/427851-mapa-poetic-de-begur.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss